

Posudek na bakalářskou práci Kristýny Martinové: *Proces adopce pohledem osvojitelů.*
Univerzita Pardubice 2021.

Autorka se zabývá adoptí na základě kvalitativního výzkumu provedeného s rodiči adoptovaných dětí. K výběru tématu ji přivedl i vlastní rodinný příběh. Zajímá ji primárně motivace k adoptaci, proces adopce a podpora okolí. Nejprve se zabývá vymezením rodiny a jejích funkcí, přibližuje různé formy náhradní rodinné péče a podrobně se věnuje adoptaci. Autorka má přehled o základní literatuře k náhradní rodinné péči i o jejím právním kontextu.

Podstatná pro mě je kapitola o antropologickém pohledu na adoptaci, která propojuje adoptaci s příbuzenstvím jako jedním ze základních principů organizace společnosti, a ukazuje rovněž, že adopce není v příbuzenských systémech na celém světě výjimečným jevem. To, že ji chápeme jako určitou výjimku ve tvorbě rodiny, souvisí se západní představou priority biologického příbuzenství. V této kapitole studentka opouští poněkud vyjmenovávací styl předchozích kapitol a zamýšlí se nad řadou konceptů souvisejících s tvorbou identity či příbuzenství (*kinning*).

Autorka provedla rozhovory se třemi páry a jednou ženou a doplňkový rozhovor se sociální pracovnící. Do výzkumu zasáhla pandemická situace a jeden z rozhovorů se uskutečnil online. Rozhovory s rodinami autorka přehledně představuje v sedmi tematických kapitolách, v rámci kterých porovnává výpovědi jednotlivých rodin a občas je propojuje i s teorií. Autorka uzavírá, že primárním motivem adopce byla touha po dítěti spojená s nemožností otěhotnět či s dědičným onemocněním. Proces adopce se rodinám zdá poměrně zdlouhavý, na dítě lze čekat léta. S nepřijetím adopce příbuznými se setkala pouze jedna rodina.

Citační praxe je v pořádku. Text je srozumitelný, jen na s. 21 je uvedeno, že Škoviéra vymezuje čtyři hlavní motivace adopce, v textu však vidím především tři (zvýrazněné tučně) a není mi jasné, jaká je ta čtvrtá. Text občas obsahuje gramatické chyby – chybějící čárky u vedlejších vět (s. 21, 40), špatné skloňování (s. 29) a shoda přísudku s podmínkem (s. 24, 29: „V některých společnostech antropologové potkávali 90 % rodin, které měli někoho adoptovaného, nebo někoho k adoptaci poskytl“). Dále se objevily chybějící délky samohlásek (s. 26, 36, 46), malá písmena ve zkratce (s. 30) či menší font textu zdroje v příloze 1 než v ostatních přílohách.

Autorka prokázala schopnost provést a vyhodnotit kvalitativní výzkum a práce splňuje požadavky kladené na kvalifikační práci. Doporučuji ji proto k obhajobě s hodnocením výborně mínus, tedy B.

V Praze, dne 8. 5. 2021,
Hana Synková